

PESTI ÉRTESÍTŐ

NAPLO

Megjelenik minden bethónap este
8 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szent István-tér 1.
Telefon: 200.
Egyes szám: 4 fillér.
Működés díjazásból szerint.

Előfizetési árak:			
Helyben:		Vidéken:	
1 óra	1 K.	1 óra	1-50 K.
3 évre	3 K.	3 évre	4-50 K.
6 évre	6 K.	6 évre	9- K.
1 évre	12 K.	1 évre	18- K.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baranyay Lajos.

Ki felelős a háboruért?

VII.

A távirati irodák keresztényellenesek. Az újságkirályoknak nagyobb a hatalmuk a koronás királyokénál. Az olasz háború sajtóúszítói. A magyar lapok.

A hírlapoknak tudósító irodák szolgáltatják a híreket. Ezek az irodák csaknem kivétel nélkül keresztény ellenes kezekben vannak. Ilyen az angol Reuter-ügynökség, a francia Havas-ügynökség, az olasz Stefani-ügynökség, a német Wolf-iroda, az amerikai Associated-Press, a bécsi k. k. Telegrafen-Korrespondenz bureau s ilyen a Magyar Távirati-iroda. A világ összes eseményeit, még a vatikáni híreket is, csak olyan leírásban kapja meg Európa, amilyen színében ezek a keresztényellenes irodák jónak látják.

Jellemző pl. az amerikai távirati iroda 1909-iki körlevelének az a része, amelyben utasítja összes tudósítóit, hogy azon bűntügyekben, amelyekben a bűnösök vallása neki kellemetlen, a felekezeti hovatartást nem szabad megemlíteni.

Párisban Jeanvion francia munkásvezér ezeket mondotta egy nagy népgyűlésen:

— Nem a klerikalizmus, hanem a szabadkőművesség a munkáknak igazi ellensége.

A Havas-ügynökség a beszédnek ezt a részét így táviratozta szét a világra:

— A munkáknak a klerikalizmus és a szabadkőművesség az igazi ellenségei.

A bécsi k. k. Telegraphen-korrespondenzbureau megette azt, mikor Öfelsége 1911-iki trónbeszédét megletelegráfálta, amennyiben egyszerűen kihagyta belőle azt a pásszust, amelyben Öfelsége a vallásérkölcös nevelés szükségességét hangsúlyozta.

Ezek a lapok minden olyan dolgot, amelynek vallásérkölcösi színe van, egyszerűen „klerikalizmus”-nak bélyegzi, ami

pedig a másik oldalnak fájna az „antiszemitizmus” jelzőjével vágja agyon. Mindakettőt: klerikalizmust is, antiszemitizmust is sikerült úgy befekéttetni, hogy a modern ember háta ludbörözik, mikor csak említeni halja.

Valamikor koronás királyok uralkodtak Európában. Ma újságkirályok uralkodnak s bátran mondhatjuk, hogy ezeknek erősebb a befolyásuk, jobban a vérbe, az idegekbe, issza magát, mint azoké, mert az újság házibarátja minden családnak. Angolországban három ilyen újságkirály van: Newnes, Pearson, Northcliffe. Northcliffe (társá Rotschild) a Times, a Daily Mail és még vagy 50 más újság. Így van, sőt még újabb Franciaországban, nemkülönben Olaszországban, sőt Oroszországban is alakult egy részvénnytársaság, az összes vezető lapok megvásárlására.

Emlékszünk mindnyájan a két év előtti eseményekre, amikor Olaszországban a télen és tavasszal az újságok szinte megböszülve izgatták a közvéleményt a háborúra. A miniszterek azt mondták, hogy ha ők nem állnának a háború élére a királlyal egyetemben, a király elveszítene a trónját s a minisztereket a pokolba kergetnék. Csak azt nem írták meg, vagy meg is írták, hogy a tisztelt újságírók D'Annunzioval együtt busásan meg voltak vesztegetve? Kik vesztegettek meg? Talán az olasz köznép, a háborúba induló katonák? Dehogy! A miniszterek? Volt eszükben. Hiszen ők is pénzért lelkesedtek. Megvesztegettek őket a francia, főleg az angol bankárok, akik Európát a háborúba belerángatták és érdekükben volt, hogy a háborút el ne veszítsék és hogy minél nagyobb területre szállítsanak municiót és háborús szükségleteket.

A bankár urak sodorták bele a megvesztegetett Romániát a háborúba és Wilsont háborúra sarkantyuzó agitátorok és újságok lokomotívját

szintén a pénzemberek fűtik. Benn ülnek ragyogó szobáikban puha, süppedő párnák közt s hozzájuk nem hatol föl a népek millióinak halálhörge. A pénznek nincs szíve.

Azonban a német és magyar sajtó is ennek a világ-szellemnek az igavonója. Nem izgatott ugyan a háborúra, azonban keresztényellenes-mivoltát mindenki tapasztalja. Berlinben az Ullstein háza a Berliner Morgenpost (400 ezer példány) a Berliner Zeit am Mittag, Berliner Allgemeine Zeitung, Berliner Abendpost, Berliner Illustrierte Zeitung (több mint félmillió példány-számban.)

Bécsben 6 napilap kivétel-

vel az összes lapok ugyan-azokban a kezekben vannak. Hasonló szellem lengi át nálunk a következőket: Pester Lloyd, Pesti Hírlap, Pesti Napló, Az Ujság, Esti Ujság, A Nap, Magyar Hírlap, Friss Ujság, Kis Ujság, Nyugat, Hét, Érdekes Ujság.

A vidéki lapok nagyrésze kormánytámogatásból él. S a kormány honnan veszi a pártkasszát, a választási alapot, egy-egy választásra 50-100 ezer koronát? Honnan? Talán a kegyelmes miniszter urak zsebéből? Jól néznének ki. Azoknak a zsebéből, akiknek érdekében áll, hogy olyan emberek álljanak a kormányok élén, mint amilyenek állanak.

Az ipari uzsora.

A legnagyobb bajoknak nézünk eléje.

Nem a gazdák kivánsága, hanem mindnyájunké, hogy vessenek véget annak a lebetetlen uzsorának, ami most az ipari cikkekkel folyik. Drágább minden, sajnos jól tudjuk, hiszen a kultúremlerhez már nem is méltó leminimálásával az életigényeknek tengetjük magunkat máról-holnapra a legsanyarubb sorsban. Az ipari cikkek drágasága azonban, éppen azolyé, amelyekre a közfogyasztásnak leginkább van nélkülözhetetlen szükségése — tulmegy azokon a legvégső határokon is, amelyeket a viszonyok legpesszimistikusabb mérlegelése, vagy az anyag beszerzésének nehézségei megindokolhatnak.

A ruha, meg a cipő olyan drága lett, hogy — a legsilányabb is sokkal drágább, mint amennyit különösen a fix jövedelmű ember büdzséje elbir. És még ma sem állt meg az árfehájtás ránk nézve tragikusán felfelé lendülő útján, úgy szólván óráról-óra nó az, anélkül, hogy a hatósági energia elébe állana és féket vetne telhetlenségének.

A gazdáknak abban teljesen igazuk van, hogy a mezőgazdasági produktumok ára nincs arányban az ipari cikkek magas áraival. Mink ezt nem az agrárérdeknek

szempontjából panaszoljuk, mert hiszen az sem áll, mindenben az önzetlenség magasságában. A mi szavunk a rengeteg fogyasztók panaszának visszhangja, azoké, akiknek mindennap nehezebb és nyomoroságosabb az életük, akikben márt eddig is valami isteni csoda tartja a lelket. A kifacsart, megszorított fogyasztók panaszhangja a miénk, azoké, akik anyagilag és lelkieg szintén hős elesettei a háborúnak.

* A magasabb érdekeknek, amelyek ma mindennél előbbre valók, engedelmesen és a haza ügye iránti hűséggel vetjük alá most is a miénket. De vajjon milyen magasabb érdek lehet az, amelynek egész társadalmi osztályok, a nemzeti test egész egészségesebb és legdolgosabb szerve fognak áldozatul esni? Milyen magasabb érdek az, amelyikért el kell tűrni, hogy a mindennapi szükségletünkhöz is csupán egy juthatunk, ha magunk tönkremegyünk s lelkelen spekulánsok meggazdagodnak rajta. Az ipari uzsora letörése az igazi nemzeti érdek felismerése volna, ha a fogyasztó elől elrejtett, nagy, egyébként elvont és fólhalmozott árúk rekvirálását időközönként elrendelnék.

Az árulombardüzletet szabályoz

nák és az új törvényes formákhoz kötnék.

Új büntetőjogi rendelkezéseket terveznek azok ellen, akik az élelmiszerek és ruházati cikkek árdrágítását előmozdítják, vagy ebben közreműködnek.

Büntetni kellene a kereskedelmi ügyleteknek minden olyan formáját, mely az árut nem viszi közelebb a közfogyasztáshoz, hanem attól bármilyen módon eltávolítja.

Végül az úgynevezett különböző ügyletek megszüntetésére vonatkozó rendszabályok megalkotását is életbe kellene léptetni.

Kérdés azonban, hogy ezek az újítások kellő sikerrel fognak-e jární? Egyetlen tollvonással meg lehetne szüntetni a tisztességtelen visszaélések összes mézérijét, ha a közlelmzési hivatal ahelyett, hogy bürokratikus ellenőrző rendszerét a végtelenségig kiszélesíti, mint egyetlen és legfőbb kereskedő kimondja, hogy mindenki az ő szolgálatában áll és az ország minden árukészletével kizárólag csak ő rendelkezik.

Nem naiv ábránd ez, hanem az egyetlen elképzelhető megoldás. Most, amikor az egyes egzisztenciára való tekintet nélkül bezárlják a színházakat, mulatókat, mozikat és egyéb üzleteket, amikor tehát régen nem fontos az egyéni érdek a köz életét szükségletével szemben, akkor leghelyesebb kimondani, hogy minden elsőrendű fogyasztási cikkel az állam rendel-

kezik és minden kereskedő csak saffárja a gondjaira bízott áruknak, Semmi akadályos nincs annak, hogy az élelmiszerek kereskedelme is egyetlen olyan központi szerv kezebe kerüljön, amely kizárólag és szuveréndül rendelkezik az ország mindenfajta ehivalója fölött, legyen az kenyér, vagy pástétom.

Minden érdek előtrúpl, amellett, hogy nekünk enni és ruházódni kell és minden amellett szól, hogy rendelletek helyett olyan végző rendszabályokhoz nyuljunk, amelyek talán a kollektivizmus esz közéből valók, de papír helyett lehet ez felvehető dolgokat juttatnak el a didergő fogyasztóhoz.

Amerikának nem kell a háboru. Wilson és a pénzhatalmak álnoksága.

Wilson ravaszkodása.

Két üzenetet is bocsátott ki Wilson abból az alkalomból, hogy öt újabb négy esztendőre az Unió elnöki tisztjébe belgatták. A népbeszédző az egyik üzenet, a szenátusnak a másik és nem megvetendő stílusmunka egyik sem. A becsületes cselekvésmódról, az igazságról, a szabadság megővéséről, a szervezett igazságtalanság ellen való oltalomról a béke fenntartásáról és megállásról beszél akkor, amikor kijelenti, hogy Amerikának állig fel kell fegyverkeznie, és hogy az amerikai nép számára most már nincs meg a visszavonulás lehetősége. Ez van az egyik üzenetben. A másik üzenet szigorú házszabályrevíziót követel, azon az ürügyön, hogy a szenátus mostani házszabályai szerint egy elenyésző kisebbség obstrukciója is megakadályozhatja a nemzeti akarat

szabad és korlátlan érvényesülését és nevétségessé és száználmassá teheti, megbéníthatja a végrehajtó kormányhatalmat. A valóság azonban az, hogy Wilson a szenátus megrendszabályozásával az elnöki abszolútizmusmust és diktatúrát akar létesíteni Amerikában. Nem is tehet más-ként, olyan változáson akarja keresztülvinni egyik napról a másikra az amerikai nemzetet, amilyenre a történelem még nem mutatott példát. Békés kereskedők társadalmából máról holnapra egy militarista szervezetet akar létesíteni.

Sikerrel folynak a tiroli harcok.

A tiroli-keleti arcvonal több szakaszán lefolyó ütközetek reánk nézve kedvező eredménnyel végződtek; egy ellenséges osztagot, amely a Masopotam torkolatánál lévő állásaink ellen előrenyomult, elűz-

ták. Az olaszoknak két éjszakai támadása Costa Bellai állásaink ellen esapatánk szövős ellenállással megküszült. Az ott véghevítt robbanás, amely állásaink ellen irányult, csak az olasz állásokat rongálta meg.

Kijátszák a rendeletet.

Újabb figyelmeztetés a vendéglökhöz.

Megirtuk, hogy az országos közlelmzés a husételekben korlátozásokat irt elő a vendéglők részére. A korlátozást nem tartották be, hanem jó honi szokás szerint többen kijátszották. Ez arra indította a város polgármesterét, hogy újabb figyelmeztető felhívást tegyen közzé, s az a következőképen szól:

Székesfehérvár szab. kir. város. polgármesterétől.

2805/1917 szám.

Targy: vendéglők, éttermek, kormak és egyéb étkező helyek étlapjainak szabályozása tárgyában kibocsátott 2411/1917 sz. véghatározatom kijátszásának megakadályozása.

Véghatározat.

Miután arról értesültem, hogy a fenti véghatározatom világos rendelkezéseit egyes vendéglőkök szándékai oly képen magyarázzák, hogy az engedélyezett 2 fajta hú, mindegyik többféle képen készíthető

TÁRCA.

Tavaszi hullámok.

III.

Huba Aladár jócsalábból való fiu volt. A Hubák közül főispánok kerülnek ki, egy időben miniszter vala az egyik. Ősi, hatalmas familia. Az asszonyai délceg istennők, a kik rövidesen végeznek a hűtlen férjükkel, a férfiak okos, előkelő. S így történt, hogy a familia összezscepta a kezét, mikor megkérdezték, hogy Aladár valami kis csitri leánykának kezd udvarolni mit állunk. Az özvegy ezredesné, világszép asszony a maga idejében, most csillagkeresztos dámája a felséges uralkodónak, végtelen megvetéssel pittyesztette fel az ajkait.

— Virgács kell a kölyöknék!
A kölyök ekkor már harminc éves vala, csinos birtokai voltak a Tiszaháton. A familia egy zolyomi özvegyasszonysággal szerette volna összehozni, a kinek hatalmas rokonsága és örjási pénzei valának. A Hubák ez idő szerint felszedték a főispáni fizetéseket szorgalmasan a negyedévek elején és nem ajándékozták oda a huszárjuknak. Huba a bál után néhány sor vélellénül találkozott Erzsikével az utcán s engedelmét kért, hogy meglátogathassa.

Ilyenformán történt az, hogy Szekeér a nagyszájú lakatos, a kimentül meg volt győződve arról, hogy a puccs csak azért nem sikerült, mert az öreg Adam Já-

nos elcshipette őt a rendőrökkel, így mondá, így szolt egyszer Szekeér a sörházban:

— No, no, fiskális ur, nem jó nagy urakkal egy tából cseszenyét enni.

A lakatossal a nagyszájja miatt mindenki szeretett jó viszonyban lenni, beengedték így őt a sörháza is.

— Nem ért maga ahhoz, Szekeér, szólt meg az aljárásbiró, mikor a kis öreg fiskális elment.

Szekeér ütögette a mellét, hogy ő mindenhez ért s valóban ahhoz értett, hogyan rongtasa el a napját a szürkifejű, görbe kis ügyvédnek.

Szomoruan ment ő ugyanis haza. Ő csak egyszer találkozott még a házánál Huba Aladárval. Tetszett neki a derék fiatalember, egyebbel nem törődött.

— Lizim baj van, szólt a feleségének, mikor nagy csendességben elköltötte az ebédet s Erzsike kifutott a kertbe pillangót fúzni.

— Az asszony meghökönt. A kis szürke ember mentegetőzve rángett a vállait.

— No, no, nincs még! Ne is legyen... No, nem az iroda. Ez ugyanis döcög mint a kenetlen kocsi.

Gyakorta megfordul házuknál az a bizonyos Huba Aladár?

— Az utóbbi időben minden delután.

— Ej, ej.

— Ugyan ne légy már ilyen. Itt zongoráznak ők, nevetgélnek. Gyermekek. Fiatalság. Hadd el, öreg.

Valóban ekkor az öreg megrázta vállait.

Vége is, végre is. A két gyermek pedig szerette egymást tovább.

— Ez egy édes kis idill. Fogyatkán van már nálam is a hangulat s így nehezen fogok bele, hogy megjajzom önnek e bájos, édes kis mesét. A szív nehezebben dobban az elvénült legényeknek!

— Ők szerették egymást. Hogy jött ez és miként? A versfaragó mesterember sem tudja, hogy születik meg világeletemben a legszebb költemény. Olyan ez mind, mint egy tovarikázó permeteges szellő. A szellő keletről szalad nyugatnak. Vidáman kalandozza be a mosolygó tájakat. Könnyed és vidám, ekkor még ott van keleten. A hogy nyugatnak ér, ködös lesz, mint néhány sor Ossziánból, de mégis csak szerelemről beszél. Érti most ön, miért lagymatag a vén ember szerelme.

— Ők pedig fiatalok voltak. A férfi férfikorának hajnalhasadásán, a leány, oh, hisz a kis Erzsikéről nem lehet elkopátott zejökkel beszélni. Minden tizenhatasötendős leány elragadó; ő tizenhat esztendő vala; május boldog hajnalokon angyalcagás a szava; szeliden néz a fiu arcába, valamiről beszélgetnek. Ekkor fehér alfama-virágok hullanak az ösvényre, a mérre lépkednek, a rigó fütyent nagy messzeségben. Szerelmes tavasz ez.

— Igaz, hogy maga sohasem vehet el engem, Aladár? kérdi Erzsike.

— Huba mosolyogva néz rá:
— Ki mondta ezt önnek?

— Az édesapám.

A férfi homlokán boru fut keresztül!

— Láss ma mégis el fogom venni.

— Ajkához szorítja az Erzsike kicsi, fehér kezét.

— A leány egy rózsát tép le az út mellől!

— Tudja, hogy én akkor meghaltam, a hogy maga elhagyott. Huba lehajti a fejét. A földre néz, oldalt a virágos ágy felett pillangók kergetőznek. Lassan kezd beszélni.

— Ma megérkezett az apám Pestről. Szigorú. Fehérbaju ur ő, rendezek tulajdonosa; gyermekkoromban sohase láttam; onnan tudtam, hogy a világon van, hogy az intézetben, a hol nevelkedtem, azzal fenyegetőztek mindig, ha csínyt tettem, hogy megírják „a méltóságos urnak“ a dolgot. Nem, nem volt édesapám, csak egy méltóságos ur, a ki elküldi rendszeren a havidíjat az intézetbe. Mikor Nyarankint hazamentem, 6 akkor östenedben furdózott.

Itt nagyot sóhajtott a fiu.

— De ez unalmas mind, ugy-e! Nem is ezeket akarom elmondani csak azt, hogy ma reggel felkérteszt. Ott volt a zsebében egy kinevezési okmány, a melyik, ha akarom, holnaputánra a hivatalos lapban is megjelenik, csak a felség aláírása niányzik róla s akkor én egy felföldi város főispánja lettem.

Erzsike sápadtan emelte fel a szeméjt. Halkan szolt:

— És az ár, ugy-e, én vagyok? Huba elfordította a fejét s így mondá:

és szolgálható ki vendégeiknek, újolag legnyomatékosabban közlöm az érdekeltekkel, hogy véghatározatom értelmében legfeljebb 2 fajta husból egy egy féleképen elkészített, vagy egy fajta husból 2féle módon elkészített húslelt készíthetnek, illetve szolgálhatnak ki.

Egy étkezésnél tehát csak két hásétel szerepelhet az étlapon, amiből egy vendégnek csak egy húsétel s abból is csak egy adagot szolgálhatnak fel.

Aki jelen világos rendelkezésem ellen vét, a 3101/1916 sz. M. E. rendelet értelmében a legszigorúbb büntetéssel sujtandó.

Véghatározatom pontos betartásának ellenőrzésével Sági Lajos rendőrfőkapitány urat bízom meg. Székesfehérvárott 1917 évi március hó 8.

Dr. Saára Gyula.
polgármester.

A tisztviselők szervezkedése.

Hogy a rettenetes drágaság különösen a tisztviselő osztályt mekkora mértékben sújtja, erről már sokat írtunk és felesleges volna újból elismerni a keserveinket. Annál nagyobb örömmel üdvözöljük Szücs Jenő alispán mozgalmát, amely a tisztviselők megsegítését célozza. Szücs Jenő alispán kezdeményezésére a városban székelő köz és ma-

— Ön, Erzsike.

Egy pillanatig így álltak hallgatóan. A leány szólni akart: menjen, menjen feledje el őt, ne tegye ki magát hatalmas családja haragjának, hisz így a szerencse a tenyerén fogja hordani, emelkedik, emelkedik mindig, nagyfenyű állócsillag lesz belőle, pompás nevű hazail; miért mondana le mindenről? Egy kis szürkfejű vidéki fiskális leányáért eldobni mindent?

Igy, így akart szólni Erzsike, de a feltörekvő könnyek összeszorították keblét. Leányosan kicsi szive fájdalmasan dobogott. Lehunyta a szemét s összeszorította az ajkait, hogy fel ne sikoltson, ha a férfi azt mondja, hogy: elmegegyek!

De im ekkor megfordult Huba Aladár. A karja alá vonta kezét. Sápadt volt egy kisse árca, de mosolygott. Halkan remegéit a hangja:

— Ugyan, ugyan, hát felténné rólam, hogy lemondanék önről bármí arért, edes kicsi, Erzsike?

A leány felnyitotta a szemét. A férfi arcát látta ajka fölé hajolni. Egy pillanatig keresztülkikázott agyában a gondolat, hogy kiráníta magát az őlelő karokból: menjen, menjen, fusson a szerencse után.

Igy. De ekkor átkulcsolta két karjával a férfi nyakát s ajkukon edes csókból tapadt egymásra. A sárgarigó fűtyentett a nagy messzeségből, fehér virágok borították be őket, a kacagó virágágyak felett két aranyos pillangó lejtett tova. Így vala ez.

gántisztviselők beszerzési szövetkezeti alakítanak megáthetőségük könnyítésére. Ezügyben folyó hó 11-én délelőtt 10 órakor a vármegyeház tanács-termében az alispán elnöklete alatt értekezlet lesz, s arra az érdekeltek figyelmét különösen felhívjuk. Reméljük, hogy az igazán üdvös mozgalom megvalósul és életképes lesz.

Gondoskodjunk a kisiparosokról.

— Hozzászólás. —

Tekintetes Főszekerestő ur! Engedje meg, hogy „Gondoskodjunk a kisiparosokról” című cikkére megtehessem megjegyzéseimet. Hogy a mai viszonyok között nem minden kisiparos szakma találja meg igényeinek kielégítését, ennek főoka a helyhez kötöttségben keresendő. Segéd munkásként nagyobb a mozgási szabadsága, mindig módjában áll igényeinek megfelelő munka keresése. A kisiparosok baja ott kezdődik, amikor a liberális elméleteknek nyargalva, a fennálló iparintézményeket félre dobták s helyettük egy senki által nem ismert ipartörvényt készítettek. Az is, mire kész lett megérrett a revizióra, s azóta foltozzák, de meg nem javították. — Az iparosok szakonkénti való szervezeti szét kergetés, s az egység ipartestületben tömörítésük. Hogy ez mennyire sikerült, azt magyarázni is felesleges volna.

Megmaradt a szervezkedési szabadságunk ugy a testületben mint a szakosztályokban. És itt a hiba, mert ezért nagyon keveset vagy éppen semmit sem tesztek. A nemtörődömség az egyedeknél, az egymáshoz való közlekedés utját nem egyengeti senki. Megelégszenek a keserű kifakadással szóban és cselekedésben. A munkaadó és munkás közti különbségek nem a könnyebb vagy nehezebb viszonyok közti megelész a fok mérője, hanem a társadalmi elhelyezkedés.

Állami támogatás ipari szempontból csak részben kívánatos lehetőleg függetlenül kell intézni az iparpolitikát minden külső behatás nélkül menten. Ámbátor nálunk iparpolitikáról alig lehet szó, mert a főderkesség nálunk Bábolna és Hortobágy. A társadalmi tagoltóság vagy elszigeteltség más lapra tartozik. Az agyon zakolatott társadalomra én részemenről nem apellálok, már csak azért sem, mivel annak valami képen én is tagja volnék. Közterhek viselésében is alany az iparoság, még pedig a kitarító fajtakból, mert egy iparos, akinek munkahelye a 20 m. 2. sem haladja meg, az adója felér egy 20 holdas gazdájával. De látja Főszekerestő ur, mi iparosok meg alszunk, nem látjuk a közleledő rémet a kerestető reviziót. A kereskedők már gondoskodtak szakképzéséről, hogy ismerjék a törvényt és a védekezést. Mi pátvópók réstünk arra, majdha már megleszünk vele róva a

soha meg nem szabadulás keserves reményében. Mindennek volna orvossága, csak kitarítóan szervezkedni kellene.
K. I. iparos.

H I R E K.

— Székesfehérváriak küldöttsége Kürthy-nél. Báró Mannorfi Géza, Székesfehérvár országgyűlési képviselőjének vezetése alatt 25 tagú küldöttség járt báró Kürthy-nél, az országos közlelmzés vezetőjénél, hogy az állatok részére meghatározott eseteg ügyében személyesen tárgyaljanak vele, nemkülönbön rámutassanak arra, hogy a város részére megállapított fejkvóta is tulságosan alacsony. Báró Kürthy szívesen fogadta a küldöttséget s a legmesszebbmenő támogatást ígerte meg. A küldöttség utjáról lapunk holnapí számában kimerítő tudósítást közlünk.

— Hajós József előadása. Szerdán vált Budapestén az akkivióli szt. Tamás társaság közgyűlése a központi, szeminárium fényes dísztermében előkelő és tudós közönség jelenlétében. Az elnökszéket Proházska Ottokár dr. megyéspüspök, az egyesület védnöke foglalta el, tőle jobbra Hajós József, balra Székely István dr. az egyesület elnöke ült. Megyéspüspökünk magasan szárnyaló felolvasást tartott a háboru lelkeről, később Hajós József tartotta meg felolvasását Isten a háboruban címvel, hogy mennyiben számíthatunk Isten beavatkozására a háboruban. Az érteke előadás egy részét a Fejérmegeyi Napló olvasóival is megismerteti majd a tudós szerző Felolvasásáról csak any nyit jegyzünk meg, hogy nagyon élénk figyelemmel kísérték s szereplése a fényes elméltű tudósok között oly kitünőtös, amelyre méltán büszke lehet ő is és büszkéek lehetünk mi is, akik Hajós Józsefet a magunkénak valljuk.

— Porosz királyi kiténtetések. Vilmos német császár a székesfehérvári-Vértés Yitéz szoborbi zottság vezetőit kiténtette. A kiténtetések először tévesen voltak közölve, helyesbítve a következők: Gróf Széchenyi Viktor főispán a porosz királyi sasrend II. osztályát kapta. Lyka Döme pázmándi földbirto kos a porosz királyi korona rend II. osztályát, dr. Saára Gyula polgármester a porosz királyi koronarend III. osztályát és Wertheim Pál a porosz királyi vörös sasrend IV. osztályát kapta.

— A belvárosi közös konyha. Kovács Á. Sándor rémek alkotása a városi közös konyha a legidős lissaban működik s ma már oly

nagy támogatásnak örvend, hogy szükségessé válik a belváros területén is közös konyha felállítása. A belvárosi konyha felállítása már csak napok kérdése.

— Egy okos intézkedés. Bizonyos városok, bankok, gyárak, pénzületek rendkivüli sok élelmiszer, cukrot, kávé, zsirt, tejet, bört halmoztak fel, azon a címen, hogy saját tisztviselőket s esetleg néhány fogoly munkásukat ellássák velük, tulajdonképen pedig a fő tisztviselők, ezek rokonságai és jóbarátai élelkmrai teltek meg a jelzett cikkekekkel. A Közlelmzési Hivatal utasítására most a fővárosban ezeket a készleteket lefogalták és hamarosan sör kerül a vidéki intézetek felhalmozott készleteinek lefogolására is.

— Közgyűlés. A helybeli Szt. István királyról nevezett temetkezési társulat f. hó 4 én tartotta évi közgyűlést Kisteleki István esperesplébános elnöklete alatt. Az elnöki megnyitó beszéd után Schmöitz József jegyző fölolvasta jelentését, melyből kitűnt, hogy a társulat tagjainak száma 593, elhalálozott 25 tag. Temetési járulékokra a társulat 1916. évben 4910 koronát fizetett ki. Vagyoná kézpénz s hadikölcsönkönyvekben 28094.48 K. Vagyonszaporulat 264.05 K. Szabó József igazgatópénztárosnak a fölmentvény megadása után a gyűlés újolag Kisteleki István esperesplébános választotta meg a társulat elnökének. Az elhunyt Szalai János vá. tag helyébe a gyűlés Vincz József v. biz. tagot választotta meg. A vallásérkölszalag nyugvó, immár 55 év óta fennálló humanus társulat méltán számíthat a hiveszverekelődsére s támogatására, mert az elhalt tagok hozzátartozói a tagsági évek száma szerint 160, 180, 210 s 230 korona járulékkal segélyezi. Elkeintve tehát a társulat hitbuzgalmi tulajdonságától, már anyagi szempontból is nagyon ajánlatos a társulatba való belépés. Kellő felvilágosítással készséggel szolgált az elnökség.

— Beteg a libamáj. Illetve a lud volt beteg, amelyből Hausbauer Józsefné a májat stóttotta. A reud-orség 100 koronára büntette e súlyos közegészségügyi kihágása miatt.

— Betörés a szőlőhegyen. Töke Pál kisbirtokosnak Öreghegyi présházában az éjjel betörők jártak. Felbontották a háziétot s úgy hatoltak be az épületebe. Egy hordó bort, sárgaréz, permetezőt és egyéb tárgyakat loptak el 250 korona értékben. A rendőrség a tetteseket kinyomozta. A főcinkos Szabó András volt, s az be is ismert bűnét. El a eljárás megindult ellene.

— Az újságból olvashatják. Tisztelt Főszekerestő ur! Mondja kérem, ma szót ehhez: Nagyon sok uri családnál az ember a Pestí hírlapot találja az asztalon. Az egész háznál azt olvassa. A papától kezdve a mamán folytíttva egészen a család bébéskeiséig, a fiatal leányig. A leány is naponkint olvassa a tárolókat, a különbözö címmel ellátott futcsa dologokról szóló leveleket, irásokat, no meg azt hiszem, hogy az utolsó oldalra is betekintnek. Tetelük tudni, ahol azok a bizonyos leveleknek vannak. Az egész ként szigoru papa és mama máfó, ezt természetesnek találja. Egy

